

częśliwego wypadku lub choroby, jeżeli pozostaje w nieprzerwanym stosunku pracy w tym samym zakładzie co najmniej przez rok czasu, a w ciągu czterech tygodni, gdy stosunek pracy w tym samym zakładzie trwa poniżej jednego roku“.

Art. 2. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Józef Cyrankiewicz

Minister Obrony Narodowej:
Michał Żymierski
Marszałek Polski

Minister Spraw Zagranicznych:
w z. Stanisław Leszczycki

Minister Administracji Publicznej:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych:
Władysław Gomułka

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbowski

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

Minister Oświaty:
w z. Eugenia Krassowska

Minister Przemysłu i Handlu:
Hilary Minc

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Jan Dąb-Kociol

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
w z. Tadeusz Kochanowicz

Minister Kultury i Sztuki:
w z. Leon Kruczkowski

Minister Żeglugi:
Adam Rapacki

Minister Leśnictwa:
Bolesław Podedworny

Minister Komunikacji:
Jan Rabanowski

Minister Poczty i Telegrafów:
Józef Putek

Minister Zdrowia:
w z. Bogusław Kożusznik

Minister Odbudowy:
Michał Kaczorowski

Minister Aprowizacji:
Włodzimierz Lechowicz

389

DEKRET

z dnia 22 października 1947 r.

w sprawie mocy obowiązującej niektórych przepisów ustawodawstwa z zakresu opieki społecznej.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej rozciąga się moc obowiązującą następujących ustaw i rozporządzeń:

- 1) ustawy z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 726) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr 56, poz. 576, z 1932 r. Nr 94, poz. 808 i z 1934 r. Nr 110, poz. 976);

- 2) §§ 1, 5, 6 i 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. w sprawie wykonywania opieki społecznej nad obywatelami polskimi, którzy w żadnej gminie Rzeczypospolitej Polskiej nie mają prawa do opieki trwałej, oraz ponoszenia wynikających stąd kosztów (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 576);
- 3) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o rozgraniczeniu obowiązków opiekuńczych związków komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 232);
- 4) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 stycznia 1928 r. o budowie i utrzymaniu wojewódzkich zakładów opiekuńczo-wychowawczych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 56);
- 5) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 października 1927 r. o zwalczaniu żebractwa i włóczęgostwa (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 823);
- 6) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o opiekunach społecznych i o komisjach opieki społecznej (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 267);
- 7) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o nadzorze i kontroli nad działalnością instytucji opiekuńczych (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 354) w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 359).

Art. 2. 1. Do środków zaspakajania niezbędnych potrzeb życiowych, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 726), należy również zapewnienie opieki lekarskiej włącznie z opieką w zakładach leczniczych.

2. Przepisy dotyczące ponoszenia i trybu dochodzenia kosztów opieki mają analogiczne zastosowanie w sprawach kosztów opieki lekarskiej, przewidzianej w ust. 1 niniejszego artykułu.

Art. 3. Uchyła się moc obowiązującą wszystkich przepisów prawa obcego i dzielnicowego, dotyczących spraw, objętych niniejszym dekretem, a w szczególności:

- 1) ustawę z dnia 30 maja 1908 r. o siedzibie uzasadniającej wsparcie (Dz. u. Rzeszy str. 381 — 396);
- 2) ustawę z dnia 8 marca 1871 r. w sprawie wykonania ustawy o siedzibie uzasadniającej wsparcie (Zb. u. prusk. str. 130) w brzmieniu ustawy z dnia 11 lipca 1891 r. (Zb. u. prusk. str. 300) i z dnia 23 lipca 1912 r. (Zb. u. prusk. str. 195);

- 3) ustawę z dnia 25 lipca 1924 r. o zawieszeniu mocy obowiązującej ustawy z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej w województwach poznańskim i pomorskim (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 716);
- 4) §§ 2 — 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. w sprawie wykonywania opieki społecznej nad obywatelami polskimi, którzy w żadnej gminie Rzeczypospolitej Polskiej nie mają prawa do opieki trwałej, oraz ponoszenia wynikających stąd kosztów (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 576);
- 5) ustawę z dnia 29 marca 1926 r. o pokrywaniu kosztów leczenia ubogich w szpitalach na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 214).

Art. 4. Pozostaje w mocy ustawa z dnia 6 maja 1920 r. w sprawie publicznej opieki nad kalekami (Zb. u. prusk. str. 280) oraz wszystkie przepisy wykonawcze do tej ustawy.

Ustawa śląska z dnia 28 czerwca 1939 r. o zwalczaniu żebractwa i włóczęgostwa (Dz. Ust. Śl. Nr 22, poz. 53) pozostaje w mocy w odniesieniu do osób nieletnich do lat 17.

Art. 5. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

w z. Tadeusz Kochanowicz

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziemi Odzyskanych:

Władysław Gomułka

Minister Zdrowia:

w z. Bogusław Kozusznik

Minister Oświaty:

w z. Eugenia Klusowska